

- obligarea la rambursarea tuturor sumelor eventual recuperate de Comisie în temeiul acestei decizii, la care se adaugă dobânzi de întârziere la rata aplicată de Banca Centrală Europeană, majorată cu 7 puncte;
- obligarea la plata sumei de 10 000 de euro cu titlu de daune interese, sub rezerva modificării;
- obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea Regulamentului financiar, în măsura în care Comisia nu are nicio creanță împotriva sa și, în orice caz, nicio creanță certă.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea formalităților esențiale, a obligației de diligență și a principiului imparțialității consacrat la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Reclamantul susține că, în decizia atacată, se arată, pentru a justifica inițierea procedurii de recuperare, că nu a dat curs notei de debit, scrisorii de atenționare și scrisorii de punere în întârziere. Or, prin aceasta, pârâta ar omite, pe de o parte, să precizeze că reclamantul a contestat aceste documente și, pe de altă parte, să menționeze că instanța belgiană s-a declarat competentă să judece acțiunea introdusă de HB în legătură cu cele două contracte. Reclamantul adaugă că pârâta nu și-ar fi îndeplinit nici obligația de motivare, întrucât nu ar fi explicat motivele care au determinat-o, în speță, să decidă în acest fel. În sfârșit, reclamantul consideră că Comisia nu a examinat cu atenție și imparțialitate toate elementele relevante ale cauzei.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe lipsa de competență a Comisiei de a adopta deciziile de executare, pe lipsa unui temei juridic și pe o eroare vădită de apreciere. Reclamantul susține că Comisia nu era competentă să adopte cele două decizii de executare silită în vederea recuperării creanței pe care pretinde că o are împotriva operatorului economic al cărui administrator este reclamantul și pe care îl consideră responsabil în solidar în lipsa unei clauze compromisorii în contractul încheiat între aceștia care să confere instanțelor Uniunii competența de a soluționa litigiile dintre ei în materie contractuală. Or, reclamantul consideră că, dacă Comisia nu este competentă să adopte cele două decizii privind acest operator, nu poate avea nici competența să facă acest lucru în ceea ce îl privește, întrucât cauza acțiunii sale este de natură contractuală.

Acțiune introdusă la 9 iulie 2021 – HB/Comisia

(Cauza T-408/21)

(2021/C 338/51)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: HB (reprezentanți: L. Levi și M. Vandenbussche, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității și temeiniciei prezentei acțiuni;

în consecință,

- anularea deciziilor Comisiei din 5 mai 2021, notificate la 10 mai 2021, referitoare la recuperarea a (i) 4 241 507 euro (contractul TACIS/2006/101-510) (cuantumul principal) sau a 4 674 256,92 euro (cuantumul principal majorat cu dobânzi de întârziere la 30 aprilie 2021) și a (ii) 1 197 055,86 euro (contractul CARDS/2008/166-429) (cuantumul principal) sau a 1 298 608,85 euro (cuantumul principal majorat cu dobânzi de întârziere la 30 aprilie 2021) din care trebuie dedusă o sumă de 399 825 de euro;

- obligarea la rambursarea tuturor sumelor eventual recuperate de Comisie pe baza acestei decizii, majorate cu dobânzi de întârziere calculate la rata aplicată de Banca Centrală Europeană, majorată cu 7 puncte;
- obligarea la plata unui euro simbolic cu titlu de daune-interese, sub rezerva modificării;
- obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe neкомпetența Comisiei de a adopta deciziile contestate, pe lipsa unui temei juridic și pe încălcarea principiului încrederii legitime. Reclamanta consideră că Comisia nu era competentă să adopte deciziile contestate, care constituie titlu executoriu pentru recuperarea creanței pe care pretinde că o deține împotriva sa, în lipsa în contract a unei clauze compromisorii care să confere instanțelor Uniunii competența pentru litigii având ca obiect obligațiile contractuale ale părților.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea regulamentului financiar în măsura în care Comisia nu ar deține nicio creanță față de reclamantă și, în orice ipoteză, nicio creanță certă.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe încălcarea normelor fundamentale de procedură, a obligației de diligență și a principiului imparțialității consacrate la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Reclamanta arată că în decizia contestată se invocă, pentru a justifica deschiderea procedurii de recuperare, că ea nu a răspuns la nota de debit, la scrisoarea de atenționare și la scrisoarea de punere în întârziere. Or, procedând astfel, pârâta ar omite, pe de o parte, să precizeze că reclamanta le-a contestat pe acestea și, pe de altă parte, să menționeze că instanța belgiană s-a declarat competentă să judece acțiunea cu care a fost sesizată în temeiul celor două contracte. Reclamanta adaugă că pârâta și-ar fi încălcat de asemenea obligația de motivare întrucât nu ar fi explicat motivele care au determinat-o, în speță, să decidă așa cum a făcut-o. În sfârșit, reclamanta consideră că Comisia nu ar fi examinat cu grijă și cu imparțialitate toate elementele relevante ale speței.

Acțiune introdusă la 12 iulie 2021 – Alauzun și alții/Comisia și EMA

(Cauza T-418/21)

(2021/C 338/52)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Virginie Alauzun (Saint Cannat, Franța) și alți 774 reclamânți (reprezentant: F. Di Vizio, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană și Agenția Europeană pentru Medicamente (EMA)

Concluziile

Reclamantii solicită Tribunalului:

- cu titlu principal, anularea Deciziei de punere în aplicare EMEA/H/C/005735/II/0030 a Comisiei Europene din 31 mai 2020 pentru încălcarea unor norme fundamentale de procedură și pentru nemotivare în cadrul autorizației de introducere pe piață condiționată;
- cu titlu subsidiar, anularea avizului Comitetului pentru medicamente de uz uman al Agenției Europene pentru Medicamente (EMA) din 28 mai 2021, prin care EMA a recomandat o autorizație de introducere pe piață condiționată pentru vaccinul Comirnaty, produs de BioNTech și Pfizer;
- obligarea EMA și a Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată suportate de reclamânți.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii împotriva Deciziei Comisiei din 31 mai 2021 de modificare a autorizației de introducere pe piață condiționată a medicamentului de uz uman „Comirnaty – Vaccin de tip ARNm (cu nucleozide modificate) împotriva COVID-19” acordate prin Decizia C(2020) 9598(final), reclamantii invocă două motive.